

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ

3 Νοεμβρίου 1912

Είμαι μια γιαγιά, που έζησε την ιστορική μάχη της Σιάτιστας. Όμως σήμερα θα σας διηγηθώ τι κάναμε την προηγούμενη μέρα.

Εκείνη τη μέρα ξυπνήσαμε χαρούμενοι επειδή θα έρχονταν ο στρατός και θα μας απελευθέρωνε. Ετοιμάσαμε όλοι τα σπίτια μας για να υποδεχτούμε τους στρατιώτες και έπειτα πήγαμε στην είσοδο της Γεράνιας για να τους περιμένουμε. Τα παιδιά, που είχαν πάει παρακάτω είδαν πρώτα τους στρατιώτες. Μας φώναξαν τότε να πάμε κι εμείς. Φαίνονταν πολύ κουρασμένοι από την ανάβαση. Τα παιδιά άρχισαν να τραγουδούν όμορφα τραγούδια. Όλοι παρακαλούσαν τους στρατιώτες να πάνε στα σπίτια τους. Πήγα και εγώ σε μια παρέα και τους κάλεσα να έρθουν στο σπίτι μου. Χαρούμενη που δέχτηκαν τους οδήγησα στο σπίτι μου και τους έβαλα να φάνε. Σέρβιρα στα πιάτα τους τραχανά και έβαλα πάνω στο τραπέζι ένα μεγάλο πιάτο με κρέας, ένα με σαρμαδάκια, με ψωμί, σαλάτα και τους έδωσα λίγο κρασί. Για επιδόρπιο τους έδωσα φρούτα και ένα γλυκό που είχα φτιάξει εκείνη τη μέρα. Ενώ έτρωγαν έστρωσα τα κρεβάτια με τα μεταξωτά σεντόνια που είχα. Όταν τα είδαν αρνήθηκαν να ξαπλώσουν και είπαν πως ήταν βρώμικοι και ότι είχαν ψείρες. Επέμεινα όμως και τελικά δέχτηκαν να ξαπλώσουν.

Ο ήλιος δύει... Είμαι χαρούμενη που αύριο θα απελευθερώσουν την πόλη μας τη Σιάτιστα...